

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności

2005/2054(INI)

24.11.2005

OPINIA

Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i
Bezpieczeństwa Żywności

dla Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi

w sprawie realizacji strategii leśnej Unii Europejskiej
(2005/2054(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Christofer Fjellner

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności zwraca się do Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. przyjmuje do wiadomości wnioski Komisji w sprawie planu działania na rzecz zrównoważonej gospodarki leśnej oraz podkreśla, że kompetencje UE w dziedzinie polityki leśnej są i będą ograniczone; stwierdza, że przy wszystkich decyzjach dotyczących lasów europejskich należy wyjść z założenia, że lasy europejskie charakteryzują się bardzo dużą różnorodnością oraz że stoją przed różnymi wyzwaniami ekologicznymi; jest z tego powodu zdania, że plan działania UE na rzecz zrównoważonej gospodarki leśnej musi być zgodny ze zobowiązaniami międzynarodowymi UE i Państw Członkowskich, wyraźnie uwzględniać zasadę pomocniczości oraz opierać się na krajowych programach gospodarki leśnej; sektor leśny przestanie przyczyniać się do utraty i fragmentaryzacji siedlisk oraz przeszkadzać w osiągnięciu celu postawionego przez UE, jakim jest powstrzymanie utraty różnorodności biologicznej do roku 2010;
2. podkreśla, że UE nie powinna rozwijać wspólnej polityki leśnej;
3. podkreśla wielofunkcyjną rolę lasów; zwraca uwagę, że przy dążeniu do pogodzenia wzrostu gospodarczego z ważnymi kwestiami dotyczącymi ochrony środowiska, takimi jak utrzymywanie funkcji ochronnych lasów oraz ich różnorodności biologicznej, wraz z rozwojem obszarów wiejskich, gospodarka leśna może przyczynić się w bardzo dużym stopniu do osiągnięcia wielu celów lizbońskich i goeteborskich; jest w związku z tym zdania, że dla osiągnięcia przez Unię szeregu celów z zakresu polityki ochrony środowiska ważne są odpowiednie warunki ramowe oraz odpowiednio wysoka świadomość dotycząca różnych równoległych celów gospodarki leśnej;
4. stwierdza, że UE już dziś podejmuje wiele decyzji politycznych, które mają bezpośredni lub pośredni wpływ na europejskie lasy i gospodarkę leśną, lecz że koordynowanie przez Komisję poszczególnych dziedzin polityk dotyczących lasów jest całkowicie niewystarczające; stwierdza, że doprowadziło to do powstania wielu ujemnych skutków, jeżeli chodzi o pogodzenie różnorodnych celów w zakresie polityki ochrony środowiska i warunków do działań związanych z gospodarką leśną oraz że najważniejsze zadanie Komisji powinno polegać dlatego na koordynowaniu dotychczasowej polityki leśnej i przeprowadzaniu w przyszłości ocen ex ante, tak aby można było odpowiednio wcześniej zwracać uwagę, jaki wpływ mają decyzje polityczne na lasy europejskie i gospodarkę leśną; jest zdania, że należy wzmocnić Stały Komitet ds. Leśnictwa oraz że powinien być on odpowiedzialny za realizację przedstawionego planu działania; zauważa, że Natura 2000, europejska sieć mająca za zadanie ochronę różnorodności biologicznej i zachowanie gatunków, stanowi ważny element infrastruktury ekologicznej UE;
5. z zadowoleniem przyjmuje FLEGT - plan działania Komisji utworzony z myślą o zwalczaniu problemu nielegalnego wycięcia lasów; zwraca uwagę, że nielegalny wyręb lasów stwarza poważne problemy ekologiczne i społeczne powodując m.in. nierównowagę w handlu produktami drzewnymi oraz straty gospodarcze w gospodarce leśnej; stwierdza, że postęp w zwalczaniu handlu drewnem pochodzącym z nielegalnych

wyrębów zależy w dużej mierze od tego, czy zostaną zlikwidowane czynniki leżące u podstaw tego problemu, jak np. brak przejrzystości w zakresie własności, korupcja i bieda; uważa ponadto za istotne wprowadzenie wysokich sankcji i kar dla osób i przedsiębiorstw trudniących się handlem drewnem pochodzącym z nielegalnych wyrębów lasów;

6. podkreśla, że nienaruszone ekosystemy leśne odgrywają dużą rolę w ochronie różnorodności biologicznej zgodnej ze zobowiązaniami wynikającymi z umów międzynarodowych; przykładami takich zobowiązań są Konwencja o Różnorodności Biologicznej (Rio, 1992) oraz dążenie do powstrzymania zmniejszania się liczby gatunków do 2010 r. (spotkania UE w Goeteborgu, 2001; Johannesburgu 2002); zauważa, że w celu wywiązania się z tych zobowiązań najważniejsze jest wyodrębnienie obszarów o odpowiedniej powierzchni jako rezerwatów oraz pełniejsze ukierunkowanie metod uprawy lasu, w powiązaniu z planowaniem krajobrazu, na zgodność z warunkami biologicznymi;
7. zauważa, że spora część drewna wwożonego do UE ma postać produktów przetworzonych, a niektóre z nich wytworzone są z drewna pochodzącego z nielegalnego wyrębu; aby ułatwić zakaz przywozu produktów mających związek z nielegalnym pozyskiwaniem drewna, wzywa Komisję do rozważenia zmiany Kodeksu Celnego WE i zastosowania do drewna niepreferencyjnych zasad pochodzenia, tak aby ostatnie państwo, w którym odbywa się wytwarzanie produktów z materiałów pochodzących z wydobycia zasobów naturalnych, było zobowiązane do udowodnienia pochodzenia i legalności surowców;
8. podkreśla, że drzewo jako surowiec charakteryzuje się jedynymi w swoim rodzaju właściwościami, dzięki którym stanowi naprawdę odnawialny i zdolny do regeneracji zasób; stwierdza, że zwiększone wykorzystanie drewna np. w sektorze budowlanym, papierniczym, materiałów opakowaniowych i energetycznym, może przyczynić się do zastąpienia nieodnawialnych zasobów naturalnych i rozszerzyć obieg węgla, dlatego zrównoważone wykorzystanie drewna, przy poszanowaniu różnorodności biologicznej i wartości społecznej, może odgrywać pewną rolę w zdolności UE do przestrzegania zobowiązań wynikających z Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu i Protokołu z Kioto;
9. podkreśla znaczenie, jakie odgrywają różnorodne badania naukowe w zakresie gospodarki drzewnej w osiągnięciu celów UE dotyczących konkurencyjności i środowiska; zauważa, że drewno jako surowiec posiada wiele niewykorzystywanych dotychczas zalet, jak choćby wiele związków chemicznych, oraz że należy zainwestować odpowiednie środki w badania w tym obszarze i w rozwijanie rynkowych zastosowań zalet drewna;
10. zwraca uwagę na regiony regularnie dotykane rozległymi pożarami lasów i wyraża swoją solidarność; uważa jednak, że istotne jest stwierdzenie, iż zarówno problemy związane z pożarami lasów, jak i warunki ich zwalczania, różnią się bardzo w poszczególnych Państwach Członkowskich; zwraca uwagę, że jak pokazuje doświadczenie, lokalne wysiłki i zaangażowanie są decydującym czynnikiem skutecznego zapobiegania pożarom lasów i zwalczania ich oraz zmiany praktyk leśnych tak, by odchodzić od podatnych na pożary monokultur, w szczególności monokultur eukaliptusowych;

11. zwraca uwagę, że obecnie większość funduszy UE dotyczących zapobiegania pożarom przyznawana jest w ramach polityki rozwoju obszarów wiejskich; wyraża ubolewanie z powodu braku wzajemnej koordynacji programów wdrażanych na poziomie regionalnym i krajowym; uważa za konieczne zwiększenie koordynacji poprzez sporządzenie szeregu strategicznych wytycznych wspólnotowych zmierzających do harmonizowania środków zapobiegawczych podejmowanych przez różne organy krajowe i/lub lokalne;
12. wzywa Komisję do zalecenia każdemu regionowi sporządzenia całościowej strategii zwalczania pożarów oraz uzgadniania ich z Państwami Członkowskimi; wyraża przekonanie, że strategie takie muszą obejmować powiązania między rolnictwem i środowiskiem leśnym, ryzyko istniejące na danym obszarze oraz środki zapobiegawcze podejmowane w celu zwalczania tego ryzyka;
13. wzywa do rozwoju nowych metod zapobiegania pożarów i zwalczania ich, przy użyciu satelitów i innych najlepszych technologii; należy także prowadzić badania naukowe w tym zakresie, a metody te mają służyć nie tylko ochronie lasu, lecz także mają zapewnić ochronę ludności w szerokim kontekście;
14. podkreśla duże znaczenie programu Natura 2000 jako sieci UE wspierającej ochronę różnorodności biologicznej oraz zachowanie gatunków; postrzega skuteczność uwzględniania przez właścicieli lasów potrzeb z zakresu ochrony ich lasów jako warunek sukcesu programu Natura 2000 i innych wysiłków na rzecz różnorodności biologicznej;
15. podkreśla potrzebę lepszego zrównoważenia gospodarczych, społecznych i środowiskowych aspektów funkcjonowania lasów i zauważa, że niedostatki zarządzania w sektorze leśnym doprowadziły do konfliktów społecznych z grupami społecznymi zależnymi od lasu, w szczególności ze społecznością Sámi; podkreśla w związku z tym potrzebę zaangażowania w zarządzanie lasami wszystkich zainteresowanych stron, wraz z mieszkańcami; uważa, że niezbędne jest pilne podjęcie środków zmierzających do ochrony zwyczajowych praw do ziemi oraz trybu życia grup społecznych w Europie zależnych od lasów;
16. zauważa, że nowy instrument finansowy na rzecz środowiska (LIFE+) jest bardzo ważny dla ochrony wszystkich lasów w Europie poprzez środki monitorowania i przeciwdziałania czynnikom degradacji lasów, w tym pożarom.

PROCEDURA

Tytuł	Realizacja strategii leśnej Unii Europejskiej
Numer procedury	2005/2054(INI)
Komisja przedmiotowo właściwa	AGRI
Komisja wyznaczona do wydania opinii Data ogłoszenia na posiedzeniu	ENVI 12.5.2005
Ścisła współpraca	
Sprawozdawca komisji opiniodawczej Data powołania	Christofer Fjellner 24.5.2005
Rozpatrzenie w komisji	3.10.2005 22.11.2005
Data zatwierdzenia wskazówek	22.11.2005
Wynik głosowania końcowego	za: 39 przeciw: 0 wstrzymujących się: 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Adamos Adamou, Georgs Andrejevs, Hiltrud Breyer, Dorette Corbey, Chris Davies, Avril Doyle, Mojca Drčar Murko, Edite Estrela, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Satu Hassi, Mary Honeyball, Dan Jørgensen, Christa Klaß, Eija-Riitta Korhola, Urszula Krupa, Peter Liese, Roberto Musacchio, Riitta Myller, Péter Olajos, Vittorio Prodi, Frédérique Ries, Guido Sacconi, Carl Schlyter, Richard Seeber, Jonas Sjöstedt, Bogusław Sonik, María Sornosa Martínez, Thomas Ulmer, Anja Weisgerber, Åsa Westlund.
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	David Casa, Christofer Fjellner, Milan Gaľa, Dariusz Maciej Grabowski, Karsten Friedrich Hoppenstedt, Anne Laperrouze, Robert Sturdy, Andres Tarand.
Zastępcy (art. 178 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	